

2 kwietnia 2007

Rejestracja produktu

W Unii Europejskiej od ponad 12 lat funkcjonuje **system ochrony, identyfikacji i wyróżniania wysokojakościowych produktów rolnych i spożywczych**. Produkty te swoją wyjątkowość zawdzięczają określonemu pochodzeniu geograficznemu lub tradycyjnej metodzie wytwarzania. Podstawową i bezpośrednią przyczyną stworzenia w unijnym prawie odrębnych regulacji dotyczących tychże produktów była chęć zapewnienia im kompleksowej ochrony, która uniemożliwiałaby fałszywe używanie nazwy nawiązującej do tradycyjnej metody wytwarzania lub wskazującej na miejsce, gdzie dany wyrób jest produkowany.

Nie mniej ważne było stworzenie mechanizmu, który dawałby mieszkańcom terenów wiejskich możliwość zwiększania produkcji i promowania swoich wyrobów, przyczyniając się tym samym do rozwoju i wzrostu dobrobytu na obszarach, na których dany produkt jest wyrabiany. Producenci wyrobów regionalnych i tradycyjnych, oprócz prawa do ochrony nazwy, mogą także na opakowaniach umieszczać symbole (patrz poniżej) świadczące o wyjątkowości produktu. Grafika tych symboli jest ujednoczona i obowiązująca we wszystkich państwach UE. Ich rozpoznawalność wśród europejskich konsumentów sięga kilkunastu procent. <?xml:namespace prefix = o ns = "urn:schemas-microsoft-com:office:office" />

Kolejnym argumentem, który przemawiał za tym, aby stworzyć obowiązujące w całej wspólnocie regulacje poświęcone produktom regionalnym i tradycyjnym był sukces stworzonego w pierwszej połowie XX wieku francuskiego systemu ochrony nazw geograficznych. Liczba zarejestrowanych we francuskim systemie produktów, podobnie jak wartość ich sprzedaży, zwiększała się sukcesywnie przez kilkadziesiąt lat. Producenci francuskich produktów posiadających potwierdzone oznaczenie geograficzne mogli liczyć na ogromne zainteresowanie konsumentów, którzy szukali unikatowych wyrobów i skłonni byli płacić za nie odpowiednio wyższe ceny.

Unia Europejska wykorzystując rozwiązania francuskie przyjęła dwa rozporządzenia (rozporządzenie 2081/92/EWG dot. oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia oraz rozporządzenie 2082/92/EWG dot. świadectw specyficznego charakteru), które wprowadziły do europejskiego porządku prawnego trzy instrumenty dotyczące ochrony i wyróżniania regionalnych i tradycyjnych specjalów:

- [Chroniona Nazwa Pochodzenia](#)
- [Chronione Oznaczenie Geograficzne](#)
- [Świadectwo Specyficznego Charakteru \(Gwarantowana Tradycyjna Specjalność\)](#)